

БОЙ ПРИ ЕСКИ-ЗАГРА.

Мама Иванчу думаше:
 Иванчо синко Иванчо!
 Слушаш ли синко чуваш ли?
 Куршуми валихъ като градъ,
 Топови гърмихъ сякашъ гръмъ,
 Цѣлъ градъ въ огневе пламти.
 Глѣдаш ли синко виждаш ли?
 Тѣзъ пусти голи Черкези,
 Тѣзъ мржени Турци поганци,
 Отъ кѣща вѣвъ кѣща влизатъ,
 Най-напрѣдъ моми безчестихъ,
 Момитѣ още женитѣ,
 Послѣ искалатъ бацитѣ,
 Сетнѣ избиватъ дѣтцата,
 Дѣтцата пелиначета.
 Не мож синко да търпѣхъ.
 Умирахъ вѣче отъ жалость.
 А тебе ази поржчамъ:
 Отвръщай за мили братя,
 Отвръщай за родъ християнски.
 Едва си това издума,
 И се отъ душа отдѣли.
 Тогазъ Иванчо заплака,
 И се на Бога помоли:
 Божнеле Вишни Господи!
 Ела ми Боже помогни,

Да си отвѣрихъ на Турци,
 На Турци мржени поганци.
 Като си това издума,
 Обзе до два револвера,
 И турски ятаганъ вѣржка.
 И си изъ врата излезе,
 На двора сръщна петтима,
 Петтима голи Черкези,
 И петѣхъ на часа уби;
 Послѣ на дѣсно потегли,
 До трима Турци тамъ сръщна,
 И тѣхъ с'ятаганъ разсѣче.
 Куршуми все валихъ кат'градъ.
 Топове гърмихъ, сякашъ гръмъ,
 Цѣлъ градъ вѣвъ огневе пламти,
 Писъкъ се въ небеса чуе,
 Писъкъ дѣтински, момински;
 Иванчо тръгна къмъ Истокъ,
 Къмъ Истокъ вѣнка отъ градътъ,
 Руситѣ и Българитѣ,
 С'Турцитѣ бой се бияхъ.
 Кързавъ и страшенъ бой бѣ тукъ;
 Руситѣ бѣхъ хиляда,
 Българитѣ петъ хиляди,
 Турци, Черкези брой нѣматъ.

Тончо Мариновъ.